

ringe. Helt galt bliver det for den gruppe, der ikke tør regne med at opnå en normal indtægt, men som i heldigste fald kun opnår arbejdsmæssig fortjeneste, der bringer ham lidt over den famøse trediedel, hvorved han altså mister renten uden at have kunnet sikre sig en normalindtægt. Disse mennesker vil kunne støttes i deres bestræbelser for at vende tilbage til det miljø, de er tvunget ud af, hvis de vidste, at renten kun blev inddraget i takt med den indtægt, de var i stand til at tjene.

Fradrage på 60 pct. (folkepensioneringsforslaget 72 pct.), hvorved renten reduceres, når den øvrige indtægt overstiger 150 pct. af grundbeløbet (folkepensioneringsforslaget 120 pct.) er ret hårde. Fradrage indtræder for brat, så den invaliderede uvilkårlig føler, at man har sat en grænse, hvortil det kan betale sig at arbejde. Arbejdsindsatsen, der skal til for at komme videre, føles for stor i forhold til udbyttet.

Ved at lade fradraget indtræde lidt tidligere kunne fradragsprocenten måske sænkes så meget, at man fik en glidende skala. Ved f. eks. at fastsætte et fradragsfrit beløb (1 800 kr. for forsørgere, 1 200 kr. for enlige), der ikke nåede op til de 150 pct. (folkepensioneringsforslaget 120 pct.), skulle det være muligt at sænke fradragsprocenten f. eks. til 30. Man ville her opnå, at den invaliderede med invaliderente, samtlige tillæg og en arbejdsindtægt, der kun reduceres med 30 pct., når den oversteg det fradragsfrie beløb, kunne sikre sig en samlet indkomst, der svarer til, hvad andre mennesker har at leve af.

I denne forbindelse ønsker vi at pege på en detalje, der visse steder føles stærkt generende. Invaliderentemodtagere med børn får det samme nedslag i skatten, som andre borgere med børn får det. Rentemodtageren får imidlertid også, som tillæg til sin rente, et børnetillæg, som dog beregnes efter ganske særlige regler. Reduktion i disse børnetillæg indtræder, når den samlede indtægt — og i den samlede indtægt indgår både invaliderenten og det før omtalte nedslag i skatten — i København når 6 660 kr., i købstæderne 5 870 kr. og på landet 4 930 kr. Resultatet bliver altså, at skatteenedsættelsen i visse tilfælde ophæves ved, at børnetillægget reduceres tilsvarende. Denne detalje i lovgivningen

håber vi det må lykkes udvalget at få rettet.

ad 11. Dette forslag må betragtes som et tillæg til det skitserede folkepensioneringsforslag. Vi tillader os derfor at gå ud fra, at forbedringer af aldersrentemodtagernes kår uden videre overføres til også at gælde invaliderentemodtagerne. Det vil i denne forbindelse sige, at folkepensionstillægget indgår som tillæg også til invaliderenten og ikke underkastes andre fradragsregler, end der er gældende for aldersrentemodtagere med folkepension.

ad 12. Den gradvise inddragning af rente og bestemmelserne om hvilende rente har efter vor opfattelse ikke haft større betydning, og hvis synspunkterne i pkt. 9 og 10 accepteres, bør de nugældende bestemmelser kunne bortfalde.

ad 13. Man har fra alle sider erkendt, at invaliditetstillægget ikke på langt nær udtrykker forskellen imellem alders- og invaliderentemodtagernes levevilkår. De gamle har deres hjem, har deres børn fra hånden og har ganske naturligt mindre krav at stille til tilværelsen. Invaliderentemodtageren har ofte et langt liv foran sig og skal et liv igennem klare sig ved hjælp af renten. På De samvirkende Invalideorganisationers offentlige møder i 1952 og 1953 gav da også samtlige politiske partier tilsagn om at ville gå ind for i hvert fald en fordobling af invaliditetstillægget.

ad 14. Hvis bistands- og plejeydelserne skal sikre den arbejdende invalid dækning af de udgifter, invaliditeten medfører, bør uden tvivl de nuværende satser for bistands- og plejeydelser forhøjes med et beløb svarende til invaliditetstillægget.

ad 15. Disse tillæg er personlige; de gives til dækning fortrinsvis til sådanne udgifter, den enkelte har i sit erhverv. De bør derfor ikke reduceres i tilfælde af ægteskab, da ægtefællerne ikke har disse i strengeste forstand personlige udgifter fælles. Den blinde husmoder kan således ikke betale hjælp til indkøb med de penge, manden bruger for at klare sit arbejde.